

Facts vedrørende Kunsthal Charlottenborg.

1. Charlottenborgs bestyrelse omdøbte bevidst bygningen til Kunsthal Charlottenborg, på trods af Bekendtgørelsen af 14.12. 2005, som klart fastslår at navnet er Charlottenborg Udstillingsbygning.
Kulturminister Brian Mikkelsen accepterede denne ændring som om det var en ligegyldig navnestrid, men han handlede mod bedre viden al den stund han godt vidste at der er en fundamental forskel på disse konstruktioner.
Kunsthal er normalt en offentligt drevet bygning der med lønnet kunsthistorisk personale producerer ikke salgbare kuraterede udstillinger.
En Udstillingsbygning er en bygning der kan lejes af kunstnere til produktion af egne udstillinger og med mulighed for salg.
2. I ly af det nye navn, Kunsthal Charlottenborg, har bestyrelsen accepteret direktørens udstillingspolitik dvs. udelukkende kuraterede udstillinger i 2 måneders moduler.
Alle andre former for kunstnerstyret udstillingsvirksomhed er blevet forkastet af bestyrelsen på trods af Bekendtgørelsens § 1. stk. 2 .
3. Bekendtgørelsens § 1. stk.2 siger bl.a.” Derudover kan tildeling af udstillingsperioder mod vederlag ske på baggrund af en kvalitetsvurdering i forhold til institutionens samlede udstillingsprofil”.
Kunstnersammenslutningerne Grønningen, Corner, Den Gyldne og Pro har alle ansøgt om udstillingstid. Ansøgningerne var skriftlige , ledsaget med tilbud om forskellige former for samarbejde med husets nye linie, og med klart formuleret forståelse for fornyelse.
Ingen af disse henvendelser er blevet imødekommet af husets ledelse.
At huset skal kunne lejes mod vederlag medførte at både bestyrelsen og ministeriet fremførte den påstand at kunstnersammenslutningerne hver igennem deres lejemål havde kostet huset 588.000 kr pr. udstilling, et beløb som blev udregnet som husets totale årsmkostninger (incl. udstillinger arrangeret af huset selv) divideret med 52 uger.
Kunstnersammenslutningerne har igennem alle årene været ”omkostningsneutrale” et faktum som fremgår af alle tidligere årsregnskaber, og det mod betaling af et beløb af ca. 150.000 kr for en 4 ugers periode. Så sammenslutningerne har betalt deres andel af de omkostninger som er ønsket af Charlottenborg og som har kunnet relateres til deres udstillinger.
Denne påstand har nu medført en strid med kulturministeriet og er af sammenslutningernes advokat Ejvind Koefoed indbragt for folketingets ombudsmand, som har henvist sagen til Kulturministeriets besvarelse af rejste spørgsmål.
Der efter 2 år stadig ikke udregnet en vejledende lejepris.

4. Bestyrelsen er sammensat af 12 personer. : 3 kunsthistorikere , 1 arkitekt, 1 erhvervsmand
1 galleriejer og 5 kunstnere hvoraf den ene er formand.
Direktøren er også kunsthistoriker, og deltager aktivt i bestyrelsesmøderne.

Kunstnerne er i mindretal.

Bestyrelsens sammensætning er en hindring for at leve op til Bekendtgørelsens bredt anlagte udstillingsmuligheder.

5. Siden åbningen har Charlottenborg haft 39.700 besøgende hvilket udlægges som tilfredsstillende af ministeriet.
Facts er, at der på åbningsudstillingen ”Danskjavler” kom 23.000 gæster, som alle kom gratis ind. I betragtning af, at det var en åbningsudstilling med enorm pressedækning, og som varede i knapt 3 måneder, må dette tal være klart utilfredsstillende.
Den efterfølgende ”Forårsudstilling” havde 11.000 betalende gæster igennem 2 måneder.
Derefter kom ”Actions and Remains” som igennem 2 måneder havde 2.400 gæster.
Den nuværende udstilling ”CDF kom aldrig til Sverige...” startede d. 18. oktober og har indtil d.d. haft 3.300 gæster.
Det samlede tal for næsten hele året (minus december) svarer til hvad kunstnersammenslutningerne normalt havde i løbet af 4 måneders udstillinger.
6. I sommers indgik Kunstnersammenslutningernes repræsentant i bestyrelsen, Gorm Eriksen, en aftale med direktør Bo Nilsson og bestyrelsesformand Sys Hindsbo om et konceptforslag for Kunstnersammenslutningernes tilbagevenden til Charlottenborg.
Aftalen gav sammenslutningerne råderet over de tre sommermåneder til at skabe en ny ”Københavnstradition” der i samarbejde med alle mulige andre kulturtiltag i byen kunne vise københavnere og turister hvad denne danske historisk funderede udstillingsform kunne vise.
Trods direktørens og bestyrelsesformandens klare anbefaling blev forslaget nedstemt af bestyrelsen.
7. Charlottenborg har vist at de har for få udstillinger pr. år under Kunsthal konceptet, og at der ikke er publikum nok til udstillinger af 2 måneders varighed.
Huset bør have en udstillings profil, der fremstår som sammenslutningernes udstillinger i kombination med kuraterede udstillinger. Derudover bør censurerede forår og efterårs, med en reel kunstfaglig vurdering genetableres, som en vigtig mulighed for unge kunstnere.
Samarbejdet med den levende nutidskunst bør være et særkende, så det særlige kunstneriske syn bevares på stedet.